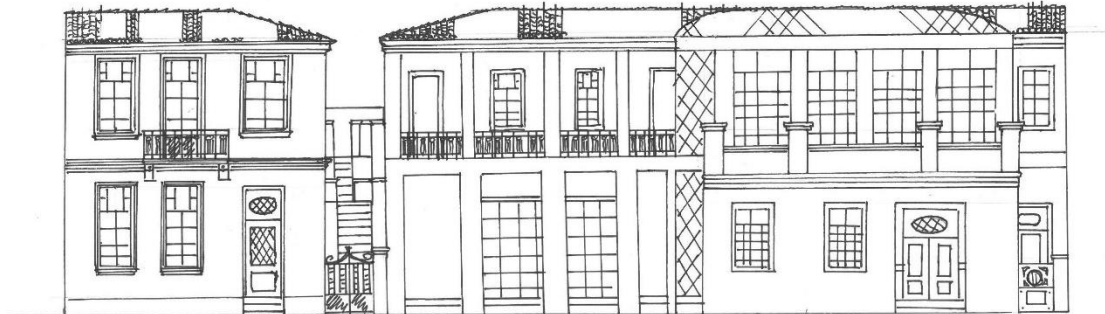

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΕ ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ ΣΤΟΝ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ
Α.Μ. 44545850

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΚΟΥΡΝΙΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΕ ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ ΣΤΟΝ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ
Α.Μ. 44545850

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΚΟΥΡΝΙΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΔΡ. ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΡΙΜΕΛΗ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΕ ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΩΘΙ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΔΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
1	ΚΟΥΡΝΙΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ/ ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	
2	ΡΕΠΑΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ/ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	
3	ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ	ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ/ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο κάτωθι υπογράφων Αθανάσιος Κατσαούνης Άννινος του Σταύρου, με αριθμό μητρώου 445458044 φοιτητής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Μηχανικών, του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Ο Δηλών

Αθανάσιος Κατσαούνης Άννινος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα διπλωματική εργασία εκπονήθηκε στο πλαίσιο ολοκλήρωσης του προπτυχιακού κύκλου σπουδών μου στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

Μετά το πέρας αυτών θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Καθηγητή και Επιβλέποντα αυτού του πονήματος κ. Κουρνιατή Νικόλαο ο οποίος όχι μόνο στάθηκε καθοδηγητής σε αυτήν την διαδικασία αλλά αποτέλεσε και πηγή έμπνευσης μου. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω και τους καθηγητές εκείνους που μου μετέδωσαν τις γνώσεις τους οι οποίες θα αποτελέσουν εφόδια για το μέλλον.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένεια μου για την συνεχή υποστήριξη καθ' όλη την διάρκεια των σπουδών μου.

Αθανάσιος Κατσαούνης Άννινος

Αθήνα Σεπτέμβριος 2023

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή.....	6
Μέρος Α	
Κεφάλαιο 1 Η περιοχή και η Ιστορία της.....	7
Κεφάλαιο 2 Η ιστορία των κτιρίων και η μορφολογία τους.....	
2α Μυκάλης 70.....	8
2β Μυκάλης 66-68.....	9
Κεφάλαιο 3 Η αρχαιολογική ανασκαφή και τα ευρήματα της.....	10
Μέρος Β	
Κεφάλαιο 1 Το νέο κτίριο.....	
1α Κριτήρια σχεδιασμού.....	11
1β Χρήση.....	12
1γ Στοιχεία του κτιρίου.....	12
Κεφάλαιο 2 Ανακαίνιση ενίσχυση και αλλαγή χρήσης υπάρχοντος κτιρίου.....	14
Συμπεράσματα.....	15
Παράρτημα	16
Βιβλιογραφία.....	28

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα εργασία έχει ως αντικείμενο μελέτης ένα νεοκλασικό οίκημα στην Αθήνα των αρχών του 20^{ου} αιώνα και την πρόταση για ένα νεοαναγειρόμενο στα όμορα οικόπεδα τα οποία βρίθουν αρχαιολογικών ευρημάτων.

Στο πρώτο κεφάλαιο του πρώτου μέρους της μελέτης γίνεται μία παρουσίαση της περιοχής που βρίσκεται το αντικείμενο μελέτης και παρουσιάζονται τα ιστορικά, κοινωνικά και οικονομικά στοιχεία που διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα της περιοχής.

Στο δεύτερο κεφάλαιο παρουσιάζονται ιστορικά στοιχεία για το υφιστάμενο κτίριο, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, το έτος ανέγερσης, την αρχιτεκτονική διάρθρωση και τις αλλαγές στο πέρασμα των χρόνων. Στη συνέχεια παρατίθενται αντίστοιχα στοιχεία για τα κατεδαφισθέντα κτίρια στα συνορεύοντα οικόπεδα.

Το τρίτο κεφάλαιο περιλαμβάνει τις αρχαιολογικές ανασκαφές που γίνονται στα οικόπεδα που προτείνεται η ανέγερση του νέου κτιρίου και παρουσιάζει τα αρχαιολογικά ευρήματα ενώ χαρτογραφείται η όλη αρχαιολογική ανασκαφή.

Στο δεύτερο μέρος αυτού του πονήματος, στο πρώτο κεφάλαιο, παρουσιάζονται τα κριτήρια σχεδιασμού του νέου κτιρίου τόσο σε ό,τι αφορά το αρχαιολογικό υπόβαθρο όσο και ως προς την συνάφειά του με το υπάρχον.

Στη συνέχεια στο επόμενο κεφάλαιο παρουσιάζεται η χρήση που προτείνεται για τη νέα κατασκευή, το πως διαχωρίζονται οι διαφορετικές χρήσεις αλλά και το πως αυτές αλληλοεξυπηρετούνται.

Στο επόμενο κεφάλαιο αυτής της ενότητας παρουσιάζονται αξιοσημείωτα στοιχεία του νέου κτιρίου τα οποία εντάσσουν στην περιοχή, το ενοποιούν με το υφιστάμενο κτίριο αλλά και το διαφοροποιούν από αυτό τονίζοντας την διακρίτοσή τους.

Ως κατακλείδα του δεύτερου μέρους της εργασίας αυτής προτείνονται αλλαγές στο υφιστάμενο κτίριο τόσο για την στατική ενίσχυσή του όσο και για την διατήρησή του ως ένα κομμάτι της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της περιοχής.

Στο τέλος αυτής της μελέτης παρουσιάζονται τα συμπεράσματα αυτής της μελετητικής διαδρομής και πως αυτά υποδεικνύουν τρόπους αντιμετώπισης αντίστοιχων έργων.

Στο παράρτημα παρατίθενται πολεοδομικοί χάρτες καθώς επίσης και το σύνολο των σχεδίων (κατόψεις, όψεις, τομές, αξονομετρικά) και των φωτορεαλιστικών αναπαραστάσεων.

ΜΕΡΟΣ Α

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η περιοχή και η Ιστορία της

Το κτίριο που βρίσκεται επί της οδού Μυκάλης στον αριθμό 70 ανήκει στην συνοικία του Κεραμεικού. Ο Κεραμεικός βρισκόταν στο βορειοδυτικό άκρο της αρχαίας πόλης και αποτελούσε το Δήμο Κεραμείων της Ακαμαντίδας φυλής. Την σημασία της περιοχής τονίζουν πλείστοι αρχαίοι συγγραφείς όπως ο Πλάτων (Φαίδων), ο Θουκυδίδης (Η Ιστορία του Πελοποννησιακού Πολέμου Βιβλίο II, κεφ. 15,18,19) και ο Πausanias (Ελλάδος Περιήγησης) καθώς αυτή βρισκόταν επί της Ιεράς Οδού των αρχαίων Αθηνών από που περνούσε η πομπή των Ελευσινείων Μυστηρίων, αλλά και ταυτόχρονα γιατί εκεί βρισκόταν το πρώτο δημόσιο νεκροταφείο της Αθήνας, όπου κατά την αρχαία συνήθεια εκεί θάβονταν οι νεκροί, εκτός των τειχών της πόλης και επί των δρόμων που οδηγούσαν σε αυτήν, οι δε επιφανέστεροι πολίτες θάβονταν πιο κοντά στην πόλη.

Σε πολύ μικρή απόσταση από την μελετώμενη τοποθεσία βρίσκεται η συνοικία του Μεταξουργείου. Λόγω της γεινιάσής της η οικία ανήκει στην ενορία του προφήτη Δανιήλ του Μεταξουργείου γεγονός που διαμορφώνει καθοριστικά το χαρακτήρα της περιοχής. Η συνοικία αυτή αναπτύχθηκε μετά την απελευθέρωση του ελληνικού κράτους και ιδίως μετά τα μέσα του 19ου αιώνα, είναι δε ευνοημένη από το σχέδιο Klenze καθώς βρίσκεται έξω από τον περιορισμένο χώρο του κέντρου της νέας πόλης με ευθύγραμμους δρόμους που σχηματίζουν μεγάλα οικοδομικά τετράγωνα λογικά διαρθρωμένα, ταυτόχρονα η προοπτική εγκατάστασης των Ανακτόρων εκεί προδιέγραφε το λαμπρό μέλλον της συνοικίας. Στην ευρύτερη περιοχή οι επιφανείς της εποχής κατείχαν κτήματα και έχτισαν κατοικίες. Έτσι εμφανίζονται και οι πρώτες αστικές κατοικίες όπως του Πρίγκιπα Καντακουζηνού, μετέπειτα εργοστάσιο σηκικών προϊόντων, του Πρέσβη της Αυστρίας Prokesch von Osten, της οικογένειας Βλαχούτση, του Πρίγκιπα Καρατζά και αργότερα της Δούκισσας της Πλακεντίας. Κοντά σε αυτούς κατέχουν κτήματα και Αθηναίοι οι οποίοι αν και δεν ανήκουν στις τάξεις της αριστοκρατίας σίγουρα βρίσκονται στα ανώτερα στρώματα της τότε αθηναϊκής κοινωνίας. Η σπουδαιότητα της περιοχής ως οικιστικό κέντρο μειώθηκε όταν έγινε η οριστική μετατόπιση της θέσης των Ανακτόρων στο ανατολικό άκρο της οδού Ερμού κατά το σχέδιο Gärtner, αλλά και όταν ο δρόμος Αθηνών Πειραιώς, η σημερινή οδός Πειραιώς πέρασε από την περιοχή.

Έτσι λοιπόν γίνεται φανερό ότι η μείωση της οικιστικής σπουδαιότητας της περιοχής, η απόστασή της από το κέντρο της πόλης αλλά και η γεινιάσή της με άλλες καθαρά λαϊκές συνοικίες όπως το Μεταξουργείο, ο Βοτανικός, η ευρύτερη περιοχή ήταν γνωστή ως Βύθουλας, το Γκαζοχώρι και ο Κολωνός διαμόρφωσαν τον καθαρά λαϊκό χαρακτήρα της συνοικίας.

Εικόνα 1: Μέγαρο Καντακουζηνού

Εικόνα 2: Μέγαρο Βλαχούτση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ιστορία των κτιρίων και η μορφολογία τους

Μυκάλης 70

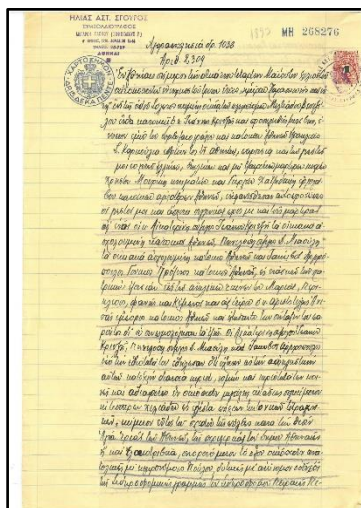
Τα μελετώμενα σε αυτή την εργασία οικοπέδα εντοπίζονται να ανήκουν πρώτη φορά στα μέσα του 19ου αιώνα στην οικογένεια Ανισά. Τα στοιχεία για αυτούς είναι λιγοστά αλλά φαίνεται ότι είναι μία οικογένεια που ανήκει στα ανώτερα οικονομικά στρώματα της μεταπελευθερωτικής Αθήνας χωρίς όμως να λογίζεται στην αριστοκρατία της. Διαμένουν στην οδό Χριστοκοπίδου, πλησίον της τότε εβραϊκής συνοικίας της πόλης (όπισθεν της Συναγωγής) στην σημερινή περιοχή του Ψυρρή. Η οικογένεια αυτή όπως πληροφορούμαστε από το συμβόλαιο αρ. 19.981 του έτους 1886, κατέχει κτήματα τόσο στη μελετώμενη (Παράρτημα Ι) όσο και στην ευρύτερη περιοχή του Μεταξουργείου, επί της Ιεράς Οδού, στο Περιστέρι (Κούνεα), στον Άγιο Κωνσταντίνο αλλά και ένα ακόμα σπίτι στην οδό Υπερείδου. Αυτά χωρίζονται με τον καιρό στους κληρονόμους και λόγω της αύξησης της ζήτησης των οικοπέδων τα κτήματα χωρίζονται σε οικοδομικά τετράγωνα και επιμέρους οικόπεδα (Παράρτημα ΙΙ).

Το 1932 το οικόπεδο πωλείται στον Δ. Γκένοση ο οποίος φαίνεται να το έχει οικοδομήσει ως το τέλος του 1939 με το κτίριο να περιλαμβάνει: «... τρία δωμάτια, χώλλ και δύο μαγειρεία εις τον άνω όροφον και τρία δωμάτια, τρία μαγειρεία και λοιπά χρειώδη εις τον κάτω όροφον».

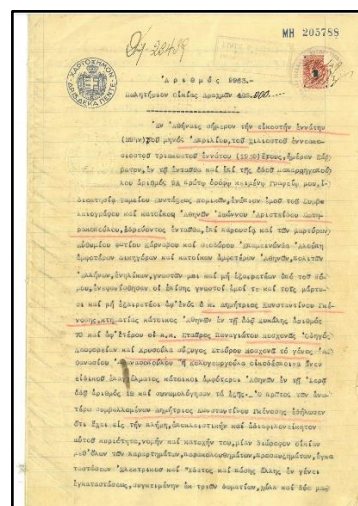
Με το συμβόλαιο αρ. 9.936 του 1939 το οικόπεδο πωλείται στον Σταύρο Μοσχονά έναντι του ποσού των 425.000 δρχ. Το κτίριο αυτό χρησιμοποιείται έκτοτε τόσο για κατοικία των ιδιοκτητών όσο και για εκμίσθωση των υπολοίπων κατοικιών που στεγάζει και άλλες οικογένειες όπως είναι ο κανόνας της εποχής. Στον άνω όροφο διαμένει ο ιδιοκτήτης και υπάρχει ένα σπίτι ακόμα, ενώ στο ισόγειο διαμορφώνονται τρία σπίτια. Οι όροφοι εξυπηρετούνται από μαγειρείο, πλυσταριό και χώρους υγιεινής ξεχωριστά για κάθε όροφο, οι οποίοι βρίσκονται κατά το επικρατές σύστημα στο βάθος της αυλής και τον ημιώροφο. Την αυλή περικλείει τμήμα της κατασκευής, η εξωτερική σκάλα και ο χαρακτηριστικός πετρόχτιστος μαντρότοιχος μεγάλου πάχους. Πρόσβαση από το δρόμο στην αυλή δίνει σιδερένια διπλή καγκελόπορτα μέσω ενός στενού διαδρόμου στο πλάι του οικοπέδου κατά τον άξονα της σκάλας. Το οικόπεδο έχει προσανατολισμό βορειοανατολικό και είναι στενόμακρου σχήματος διαστάσεων 9,30×16,60×9,35×17,6 m και συνολικής επιφάνειας 164 m². Το κτίριο αρθρώνεται σε σχήμα γάμα (Γ) όπως είναι ο κανόνας στην μεταπελευθερωτική Αθήνα ιδίως μετά τα διατάγματα της αντιβασιλείας του 1834 όπου αφήνουν άθικτη την λειτουργική συγκρότηση των σπιτιών και αφήνουν το περιθώριο στα παραδοσιακά σχήματα να προσαρμοστούν στις νέες απαιτήσεις. Η κατοικία αρθρώνεται με ένα τμήμά της αναπτυσσόμενο επί του δρόμου και το υπόλοιπο προς το βάθος της αυλής εφαπτόμενο στη μεσοτοιχία με τα δωμάτια να φωτίζονται από την ανατολή. Η παραλλαγή του ανοικτού τύπου κάτοψης με το χαγιάτι στην αυλή, την είσοδο στο πλάι και την εξωτερική λίθινη σκάλα που οδηγεί στα ανώγεια είναι η συνηθέστερη μέχρι την εποχή κατασκευής του κτιρίου. Έτσι διαμορφώνεται ένα κλασικό αθηναϊκό σπίτι λαϊκών καταβολών σε τρία επίπεδα: ισόγειο, ημιώροφο και όροφο ενώ στην αυλή του βρίσκονται οπωροφόρα δέντρα και την στεγάζει η γνωστή κληματαριά η οποία βρίσκεται στο συνορεύον κτίριο. Το κτίριο είναι κατασκευασμένο από σύστημα φέρουσας τοιχοποιίας η οποία δένεται από την πλάκα του ορόφου πάχους 10εκ. από ωπλισμένο σκυρόδεμα. Ο τοίχος της πρόσοψης και ο κατά μήκος τοίχος του κτιρίου είναι κατασκευασμένοι από πέτρα ενώ οι υπόλοιποι εξωτερικοί και εσωτερικοί τοίχοι είναι κατασκευασμένοι από οπτόπλινθους. Η στέγη της κατασκευής είναι μονόριχτη στην κατά μήκος παρειά του κτιρίου ενώ είναι τρίριχτη στην εγκάρσια, παράλληλη με τον δρόμο, πτέρυγα.

Το χαγιάτι όσο και η εσωτερική οροφή του πρώτου ορόφου είναι κατασκευασμένη από σοβατισμένα πηγάκια, μπαγδατί. Μετά την κατασκευή του τεκμαίρεται ότι προστίθεται μια επέκταση του ισογείου στην πτέρυγα του δρόμου, μειώνοντας το πλάτος της εισόδου στην αυλή, χωρίς να είναι γνωστό το πότε. Σε αυτό εκτός από την διαρρύθμιση του δωματίου αυτού συντείνει το γεγονός ότι μέχρι την δεκαετία του 1960 δεν υπάρχει αντίστοιχη προσθήκη στον όροφο δημιουργώντας έτσι μια μικρή ταρατσα (Παράρτημά ΙΙΙ). Πάντως μετά τα μέσα της ίδιας δεκαετίας επεκτείνεται και ο όροφος και το κτήριο αποκτά την μορφή που έχει σήμερα.

Έκτοτε το κτήριο δεν μεταβάλλεται μορφολογικά αλλάζει όμως το ιδιοκτησιακό του καθεστώς καθώς τα διάφορα μερίδια ιδιοκτησίας περνούν σε ένα άτομο. Ταυτόχρονα με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου προκρίνεται η διαβίωση σε σύγχρονες πολυκατοικίες με τις ιδιωτικές εγκαταστάσεις εγκαταλείποντας τον κοινοβιακό τρόπο ζωής της αθηναϊκής αυλής αλλοιώνοντας έτσι οριστικά τον χαρακτήρα της οικίας. Αλλαγές συντελούνται στο κτήριο για την στατική ενίσχυση του ισογείου και για την διατήρηση του χαρακτήρα του στις αρχές του παρόντος αιώνα.

Εικόνα 3: Συμβόλαιο έτους 1893

Εικόνα 4: Συμβόλαιο έτους 1939

Μυκάλης 66-68

Τα οικόπεδα επί της οδού Μυκάλης αριθμός 66-68 ακολουθούν εν πολλοίς την ιδιοκτησιακή πορεία που περιεγράφηκε για το οικόπεδο της οδού Μυκάλης αριθμός 70. Και για τα δύο αυτά οικόπεδα υπάρχουν λιγότερα διαθέσιμα στοιχεία τόσο για την ιδιοκτησιακή τους πορεία όσο και για την κατασκευή των κτισμάτων εντός αυτών.

Στο επί της οδού Μυκάλης αριθμός 66 οικόπεδο βρίσκεται μετά το μέσο του 20ού αιώνα ισόγειος κατοικία η οποία ακολουθεί την ανοιχτού τύπου μορφολογική διάταξη, όπως αυτή περιγράφεται προηγουμένως, με κύρια διαφορά τον αριθμό των ορόφων του και ότι αποτελεί κατοικία μιας οικογένειας μόνο. Όπως φαίνεται από τα σχέδια του κτίσματος (Παράρτημα IV) αυτή περιλαμβάνει τέσσερα δωμάτια ενώ το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της είναι ο φωταγωγός στο ταβάνι του μαγειρείου στο βάθος της αυλής. Είναι κατασκευασμένη από φέροντες τοίχους από οπτόπλινθο και πλάκα ωπλισμένου σκυροδέματος ενώ ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα αρχιτεκτονικά στοιχεία της πρόσοψης τα οποία ανήκουν στο στυλ της Art Nouveau και των μεσοπολεμικών στυλ της Αθήνας εκπεφρασμένα μέσω του λαϊκού τεχνητή. Τελικά παρατηρείται ότι αν και τα δύο κτίρια (Μυκάλης 66 και 70) είναι κατασκευασμένα την ίδια περίοδο, ενώ το αριθμός 70 ακολουθεί μία παραδοσιακότερη μορφολογία τόσο διάρθρωσης των χώρων όσο και του αρχιτεκτονικού χαρακτήρα, το έτερο (αριθμός 66) ακολουθεί μία πιο μοντέρνα αρχιτεκτονική προσέγγιση τόσο στα αρχιτεκτονικά μέλη (παράθυρα, φεγγίτης άνω της θύρας, πόρτα της αυλής και στηθαίο) όσο και στην διαμόρφωση των χώρων του εσωτερικού. Το κτίριο του αριθμού 68 φαίνεται να είναι νεότερο από τα τρία (πάντως όχι μετά τα μέσα του 20^{ου} αιώνα) τόσο από τον τύπο των οπτόπλινθων όσο και από τις εγκαταστάσεις του. Διαθέτει έξι δωμάτια και εσωτερική αυλή, προσβάσιμη από πλαϊνό διάδρομο. Τα δύο αυτά κτίρια κατεδαφίζονται στις αρχές του 21^{ου} αιώνα, το αριθμός 66 είναι ήδη ερειπωμένο, για την κατασκευή νέας οικοδομής στον χώρο αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Η αρχαιολογική ανασκαφή και τα ευρήματα της

Όπως αναλύθηκε σε προηγούμενο σημείο τα οικόπεδα βρίσκονται σε περιοχή με πλούσια αρχαιολογική ιστορία και ως εκ τούτου βρίθουν αρχαιολογικών ευρημάτων (Παράρτημα V-VI). Η εγκατάλειψη της περιοχής από τους παλαιοχριστιανικούς χρόνους και έπειτα καθώς επίσης και η καθυστερημένη ανάπτυξη της οικιστικής δραστηριότητας στην περιοχή συνιστούν παράγοντα καθαρότερων αρχαιολογικών πεδίων και διευκολύνουν τις ανασκαφές. Όπως φαίνεται στο τοπογραφικό διάγραμμα εντός των οικοπέδων επί της οδου Μυκάλης αριθμός 66-68 υπάρχουν αρχαιολογικά ευρήματα ενός δρόμου, ο οποίος ήταν κάθετος στην αρχαία Ιερά Οδό. Παραπλευρώς του δρόμου, κατά τα ήθη και έθιμα της εποχής βρίσκονται τάφοι, επιτύμβια αναθήματα και αρχαιολογικά ευρήματα σχετιζόμενα με το θάνατο. Υπάρχουν δύο μαρμάρيني τάφοι των οποίων το υλικό αλλά και η εγγύτητα της περιοχής στο Δημόσιο Σήμα καταδεικνύει την επιφάνεια των νεκρών κατά την διάρκεια της ζωής τους. Υπάρχουν επίσης δύο πλίθινοι τάφοι· με ενδιαφέρον στοιχείο ότι ένας εξ' αυτών έχει διαφορετικό προσανατολισμό από τους υπόλοιπους. Όλοι οι τάφοι κατά την ανασκαφή ήταν ασύλητοι ενώ ενδιαφέρον αρχαιολογικό εύρημα αποτελεί τμήμα αποχετευτικού συστήματος κοντά στην βόρεια πλευρά της ανασκαφής. Άλλα ευρήματα περιλαμβάνουν ένα μαρμάρινο σύμπλεγμα λιονταριού που κρατάει στο στόμα του ένα μωρό καθώς επίσης και ευρήματα σχετικά με τον θάνατο και την ταφή. Η επίχωση της ανασκαφής ποικίλει μεταξύ 2,40-4,80 m ενώ στην νοτιοανατολική πλευρά του οικοπέδου τα αρχαιολογικά ευρήματα σταματάνε αφού έχουν καταστραφεί από την θεμελίωση της παλιάς πολυκατοικίας του αριθμού 64 η οποία χτίστηκε περίπου στα μέσα της δεκαετίας του 1960.

Δυστυχώς η ολιγωρία των υπηρεσιών, η αντικειμενική δυσκολία του ανασκαφικού έργου, καθώς και οι προσωπικές, υπηρεσιακές και άλλες έριδες του Δημοσίου δεν ευνοούν την ολοκλήρωση της ανασκαφής έτσι ώστε αυτή να αποδοθεί στους ιδιοκτήτες, να αξιοποιηθεί, και να αποτελέσει τοπόσημο της συνοικίας, καθώς τα ευρήματά του το καθιστούν ιδιαίτερη περίπτωση αρχαιολογικού χώρου εντός της πόλης.

Εικόνες 5-9: Η αρχαιολογική ανασκαφή

ΜΕΡΟΣ Β

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Το νέο κτίριο

Κριτήρια σχεδιασμού

Το νέο κτίριο σχεδιάστηκε σε χώρο δύο οικοπέδων (αριθμός 66, 68) συνολικής επιφάνειας 330 m². Στόχος του σχεδιασμού του κτιρίου ως προς την αρχαιολογική ανασκαφή είναι:

- η προστασία των ευρημάτων εντός του χώρου
- η ανάδειξη τόσο των ευρημάτων όσο και του συνολικού αρχαιολογικού χώρου
- η δημιουργία περιθωρίων για επιστροφή κάποιων ευρημάτων στο χώρο της ανασκαφής
- η δημιουργία χώρου συνέχισης του ανασκαφικού έργου μελλοντικά, σε μέρη του οικοπέδου όπου αυτό δεν έχει συμβεί.

Έτσι λοιπόν το πίσω τμήμα του νέου κτιρίου αρθρώνεται παράλληλα με τον ανευρεθέντα δρόμο, η εξωτερική πλευρά του πρόσθιου του τοίχου δηλαδή ακολουθεί το ίχνος του δρόμου. Κάθετα σε αυτόν, περίπου στο μέσο του οικοπέδου, ξεκινά ο πλαϊνός τοίχος του εμπρόσθιου κτιρίου ο οποίος φτάνει μέχρι το ανασυσταθέν κτίριο του αριθμού 66. Στο ανατολικό άκρο του οικοπέδου σε μερικώς ανασκαφέντα χώρο ανοίγεται ακάλυπτος χώρος για την λειτουργικότητα της κατασκευής. Έτσι κάτω από τη νέα οικοδομή βρίσκεται πλέον τμήμα του αρχαίου δρόμου, τρεις εναπομείναντες τάφοι καθώς επίσης και επιφάνεια στρωμένη με μεγάλους ογκόλιθους (1,00×0,5×0,5 m) πέριξ των τάφων. Στο δυτικό άκρο του οικοπέδου, όπου δεν έχουν ολοκληρωθεί οι ανασκαφές, υπάρχει ο κήπος ο οποίος δίνει τη δυνατότητα σε μελλοντική συνέχισή τους (Παράρτημα VII). Καθώς το νέο κτίριο βρίσκεται στο επίπεδο του δρόμου και δεν υπάρχει υπόγειο, ενώ η θεμελίωση του κτιρίου γίνεται με γνώμονα την μη διατάραξη του αρχαιολογικού χώρου, σχηματίζεται χώρος μεταξύ αυτών με ύψος μεταξύ 2,00-4,50 m με μέσο ύψος 2,85 m. Ο αρχαιολογικός χώρος κατά αυτό τον τρόπο καθίσταται βατός και επισκέψιμος ενώ με την προσθήκη κατάλληλου προστατευτικού εξοπλισμού είναι προφυλαγμένος από τις καιρικές συνθήκες και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους. Κατ' αυτό τον τρόπο δημιουργείται περιθώριο για έκθεση των ευρημάτων της ανασκαφής όπως αγάλματα, κτερίσματα και άλλα εντός αυτής, για τη δημιουργία ενός χώρου που θα επιτρέπει μια ματιά σε ένα κομμάτι της ιστορίας της πόλης, με τη δημιουργία ενός rocket αρχαιολογικού μουσείου το οποίο θα είναι στο χώρο εύρεσης των αντικειμένων όπου αυτά θα είναι προστατευμένα και υπό την αιγίδα της αρχαιολογικής υπηρεσίας (Παράρτημα VIII).

Στο ύψος του δρόμου, η θέα του νέου κτιρίου στο σημείο αυτό και με γνώμονα όλο το ιστορικό κοινωνικό και ανθρωπολογικό πλαίσιο στο οποίο αναφερθήκαμε εκτενώς προηγουμένως, επιβάλλουν την ένταξή του κατά το δυνατόν στο περιβάλλον αυτό με ταυτόχρονη επιταγή αυτό να είναι λειτουργικό, φιλικό προς το περιβάλλον και να εναρμονίζεται με τις σύγχρονες απαιτήσεις ενός νέου οικοδομήματος. Ως εκ τούτου το νέο κτίριο σχεδιάστηκε σε αρμονία και διάλογο με το υφιστάμενο του αριθμού 70. Αυτό κατορθώνεται με την ανάπτυξη μεταξύ τους ενός υπαίθριου χώρου κοντά στην οικοδομική γραμμή ο οποίος έχει ως στόχο να εννοποιήσει τα δύο κτίρια αφού το υφιστάμενο έχει ήδη αυλή, ανοιχτή προς το νέο. Έτσι ενώνοντας τους όγκους των υπαίθριων χώρων και παρότι αυτοί χωρίζονται από ογκώδη μάντρα αλλά και από ισόγειο τμήμα του κτιρίου, καταφέραμε αμφότερα τα κτίρια να έχουν αυξημένο χρόνο ηλιασμού (μη εμποδίζοντας το ένα το άλλο) και να αυξάνονται τα επίπεδα δροσισμού εφόσον οι χώροι πρασίνου ευνοούν και τις δύο οικοδομές.

Ταυτόχρονα επιτρέπουμε την δημιουργία ερείσματος για την κατανόηση των αρχών σχεδιασμού του κτιρίου εφόσον αυτά είναι ανοιχτά στην μεταξύ τους παρατήρηση και αντιπαραβολή όχι μόνο μέσα από τον υπαίθριο χώρο αλλά ακόμα και από το δρόμο, δίνοντας την δυνατότητα στον εξωτερικό παρατηρητή-περιπατητή να σταθεί και να παρατηρήσει το σύμπλεγμα. Εκτός από την διάρθρωση των εξωτερικών χώρων, χρησιμοποιούνται στοιχεία του υφιστάμενου κτιρίου τόσο οργανικά, όπως για παράδειγμα το χαγιάτι, ο ρυθμός επανάληψης των παραθύρων, αλλά και η στέγη που χρησιμοποιεί ίδιες κλίσεις όσο και στοιχεία του διακόσμου, τα σχέδια από τα κάγκελα και ο ανάγλυφος διάκοσμος μεταξύ των ορόφων τα οποία ενοποιούν τις δυο κατασκευές, τονίζουν τα κύρια σημεία τους χωρίς όμως το ένα να είναι στείρα αντιγραφή του άλλου, καταφέροντας τελικά να διατηρήσουν την μοναδικότητα τους (Παράρτημα ΙΧ).

Έτσι λόγω της επανάληψης των ως άνω προαναφερθέντων στοιχείων το νέο οικοδόμημα εντάσσεται στο περιβάλλον σεβόμενο το τοπικό χρώμα και αναπαράγοντας την αίσθηση της γειτονιάς. Με αυτά τα κριτήρια προτείνεται και η ανακατασκευή της πρόσοψης του ενός κατεδαφισμένου κτίσματος (αυτό του αρ. 66) με στόχο να επιτευχθεί η συνέχεια μεταξύ των οικοδομών του δρόμου αλλά και να διατηρηθεί το ύψος προστατεύοντας ταυτόχρονα ένα σπάνιο κομμάτι της αισθητικής κληρονομιάς του δρόμου.

Χρήση

Το μελετηθέν κτίριο εκτός από τις αρχές του σεβασμού στα υφιστάμενα αλλά και στον αρχαιολογικό χώρο έχει σχεδιαστεί για να καλύψει ανάγκες δύο καταστημάτων εστίασης καθώς επίσης και μιας μικρής μονάδας διαμερισμάτων βραχυχρόνιας μίσθωσης. Η χωριστή είσοδος και ο χώρος υποδοχής του καταλύματος βρίσκονται στο ισόγειο. Πίσω από τον κήπο στο βάθος του οικοπέδου αναπτύσσεται καφέ-εστιατόριο συνολικής επιφάνειας 70 m² ενώ οι χώροι κουζίνας και υγιεινής βρίσκονται εν μέρει στο ισόγειο του παλιού κτιρίου αριθμός 70. Στο ανασυσταθέν κτίριο αριθμός 66, στεγάζεται ο χώρος υποδοχής του καταλύματος επιφάνειας 25 m² και πίσω από αυτόν βρίσκεται ένας δεύτερος χώρος εστίασης-μπαρ 40 m². Η τοποθέτηση του καφέ-εστιατορίου σε αυτή τη θέση πέρα από την δυνατότητα ανάπτυξης χώρων στο ισόγειο του κτιρίου του αριθμού 70 και άρα την ενοποίηση των κτιρίων δίνει την δυνατότητα τοποθέτησης τραπεζοκαθισμάτων τόσο στον ημιυπαίθριο όσο και στον υπαίθριο χώρο του κήπου. Ταυτόχρονα οι χώροι υποδοχής που βρίσκονται στο δρόμο αυξάνουν την ευκολία μετάβασης των διαμενόντων στους χώρους παραμονής τους και ταυτόχρονα μειώνουν την ενόχληση από τους χώρους του μπαρ (Παράρτημα Χ). Στον άνω όροφο τα δύο από τα τρία διαμερίσματα τοποθετούνται στο βάθος του κτιρίου για μικρότερη όχληση από τους θορύβους του δρόμου ενώ το τρίτο απέχει από την πρόσοψη του οικοπέδου για τον ίδιο λόγο. Ταυτόχρονα για μείωση των θορύβων μεταξύ των ενοικιαστών αλλά και για ομαδοποίηση των μηχανολογικών εγκαταστάσεων τα μπάνια τοποθετούνται μεταξύ των διαμερισμάτων (Παράρτημα ΧΙ).

Στοιχεία του κτιρίου

- Δημιουργία εξωτερικού στεγασμένου ισόγειου διαδρόμου με κολώνες για την εκμετάλλευση του ημιυπαίθριου χώρου για τις ανάγκες της εστίασης και η αισθητική ομοιογένεια του ισόγειου του κτιρίου. Τα χαρακτηριστικά της περίστασις (colonnade) του ισόγειου επαναλαμβάνονται στο χαγιάτι για την αισθητική ομοιογένεια μεταξύ ισόγειου και ορόφου αλλά και για διάλογο μέσω της αντιπαραβολής με το ήδη υπάρχον κτίριο.

• Χαγιάτι: επανάληψη του στοιχείου στο νέο κτίριο για να δοθεί η εντύπωση της συνέχειας με το παλιό, αφού και τα δύο αναπτύσσονται στο ίδιο ύψος και όροφο. Γίνεται η χρήση και των δύο υποκατηγοριών του, ανοιχτού στην πρόσοψη σε συνέχεια του υφιστάμενου και κλειστού στην εσωτερική (πλαϊνή) όψη του κτιρίου. Συνολικά δίνεται η εντύπωση ενός υπαίθριου χώρου ο οποίος περικλείεται από τρεις πλευρές με το ίδιο κτίριο αφού τα κοινά στοιχεία, ο αρχιτεκτονικός διάκοσμος, η διάρθρωση των ορόφων, τα ύψη και τα λοιπά στοιχεία της κατασκευής δίνουν την εντύπωση της ομοιογένειας. Έτσι βρισκόμενος τόσο εντός του κήπου όσο και στο δρόμο ο παρατηρητής έχει την εντύπωση ότι βρίσκεται στο εσωτερικό του κτιρίου και παρακολουθεί τις διεργασίες που συμβαίνουν σε αυτό. Τελικά δίνεται μια εντύπωση εξωστρέφειας η οποία όμως στην πραγματικότητα βάζει τον παρατηρητή μέσα στον οργανισμό του κτιρίου και τον διευκολύνει να κατανοήσει τις βασικές αρχές της αθηναϊκής αρχιτεκτονικής.

• Ανασύσταση πρόσοψης: Με την ανασύσταση της πρόσοψης που υπήρχε στο παρελθόν αρχικά αποτρέπεται η εξαφάνιση ενός κτιρίου τόσο λόγω ιστορικής αλήθειας όσο και της διατήρησης του αποτυπώματος του τεχνητή (αρχιτέκτονα;). Ταυτόχρονα αυτή η πρόσοψη παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθώς, ενώ είναι κτισμένη περίπου την ίδια εποχή με το υφιστάμενο κτίριο του αριθμού 70, παρ' όλ' αυτά ακολουθεί αισθητικά μια εντελώς διαφορετική πορεία. Έτσι ενώ βλέπουμε στο 70 καθαρά νεοκλασικά στοιχεία, όπως τα τραβήγματα μεταξύ των ορόφων τα αυθεντικά τραβήγματα των παραθύρων, τα σχέδια από τα κάγκελα τόσο της σκάλας όσο του ορόφου και της καγκελόπορτας αλλά και την στέγη με τα βυζαντινού τύπου κεραμίδια, ασφαλώς λαμβάνονται υπόψιν η κοινωνική θέση του ιδιοκτήτη αλλά και οι δυνατότητες των υλικών (πχ φουρούσια από ωπλισμένο σκυρόδεμα). Στον αριθμό 66 βλέπουμε μια αντιμετώπιση της ισογείου κατοικίας η οποία έχει μεγαλύτερη τάση προς τα σύγχρονα στυλ (Art Nouveau, στυλ Τσαγρή) της τρίτης δεκαετίας του 20ού αιώνα της Αθήνας. Έτσι βλέπουμε το στηθαίο που υπάρχει άνω του ισογείου, το διάκοσμο της πρόσοψης, το σχέδιο των παραθύρων και τον οβάλ φεγγίτη της εξώπορτας, ή άλλα οργανικά στοιχεία του κτιρίου όπως τα μεγάλα ανοίγματα των παραθύρων να ακολουθούν αυτές τις τάσεις. Τελικά η διατήρηση της όψης αυτής είναι κάτι το θεμιτό καθώς ακόμα και αν αυτή έχει γίνει από αρχιτέκτονα με γνώση των ρυθμών και των απαιτήσεών τους στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, δείχνει πόσο αυτή έχει την αποδοχή του αναθέτη του έργου ο οποίος κατά πάσα πιθανότητα ανήκει στα λαϊκά στρώματα.

• Κλιμακοστάσιο: Το κλιμακοστάσιο του κτιρίου τοποθετείται στο κέντρο της νέας κατασκευής τονίζοντας τον νευραλγικό του ρόλο καθιστώντας το ορατό από το νέο κτίριο, το υφιστάμενο αλλά και από τον δρόμο καθώς αυτό καταλαμβάνει την μία πλευρά του κτιρίου προς τον κήπο. Στεγάζεται από γυάλινο θόλο τόσο για καλύτερο φωτισμό όσο και για ενίσχυση της αίσθησης του εξωτερικού χώρου.

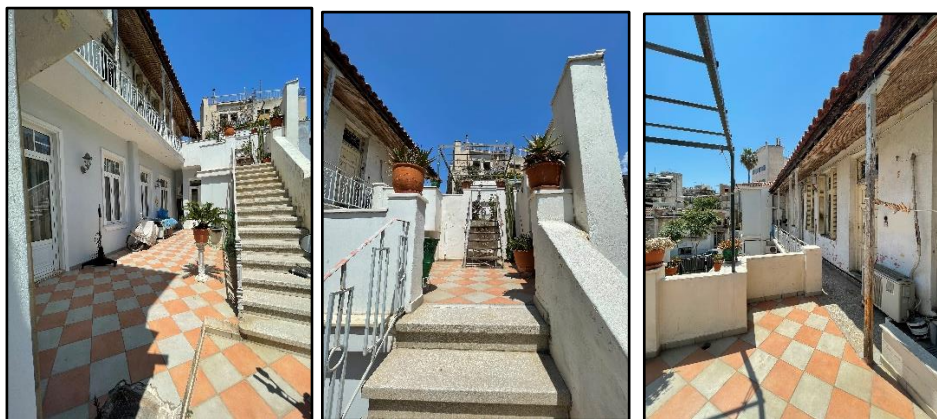

Εικόνες 10-12: Τα κτίρια της οδού Μυιάλης αρ. 66-68 πριν την κατεδάφιση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Ανακαίνιση ενίσχυση και αλλαγή χρήσης υπάρχοντος κτιρίου

Για την κατασκευή του νέου συγκροτήματος και την ενοποίησή του με το υπάρχον κτιριακό συγκρότημα απαιτούνται αλλαγές στο τελευταίο τόσο για την αναδιαμόρφωσή του και την αλλαγή χρήσης των χώρων όσο και για την στατική ενίσχυση της παλιάς κατασκευής. Απαιτείται ενίσχυση στο σύνολο των φερόντων τοίχων της κατασκευής από μανδύες ωπλισμένου σκυροδέματος, μόνωση της βάσης των τοίχων και επανεπίχριση για προστασία του σπλισμού των πλακών. Επιπροσθέτως στο ισόγειο τμήμα της κατασκευής που συνορεύει με το νέο κτίριο και στο οποίο θα στεγαστούν μέρος της κουζίνας και οι χώροι υγιεινής, λόγω των διαμορφώσεων και της διάνοιξης μεγάλων ανοιγμάτων (έως και 2,80m) επιβάλλεται η στήριξη της πλάκας της βεράντας που βρίσκεται από πάνω καθώς αυτή δεν μπορεί να φέρει τα βάρη άνευ υποστήριξης σε αυτήν την πλευρά. Προτείνεται λοιπόν πέραν από την ένδυση με μανδύα από την εξωτερική πλευρά του τοίχου, η δημιουργία δοκού ωπλισμένου σκυροδέματος σε όλο το μήκος της πλευράς η οποία θα παραλαμβάνει τα φορτία της ανοδομής και τα ίδια βάρη των στοιχείων και θα τα μεταφέρει στα υποστυλώματά της και με την σειρά τους στην πλάκα (ραντιέ) και τελικά στο έδαφος. Κατ' αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται σίγουρη και ομαλή μεταφορά φορτίων χωρίς να επηρεάζονται οι αρχιτεκτονικοί στόχοι.

Εικόνες 13-16: Το κτίριο της οδού Μυκάλης αρ. 70
(πρόσοψη και εσωτερικό)

Συμπεράσματα

Το παρόν πόνημα έχει ως στόχο τη μελέτη ενός έργου αποκατάστασης ενός κτιρίου του πρώτου μισού του 20^{ου} αιώνα με στοιχεία ιστορικών ρυθμών, κυρίως νεοκλασικά, αλλά και της ανέγερσης ενός νέου οικοδομήματος πλησίον του προαναφερθέντος και σε σύνδεση με αυτό αλλά και σε συνάφεια τόσο με τον άμεσο οικοδομικό περίγυρο όσο και με την συνοικία του Κεραμεικού στην οποία ανήκει.

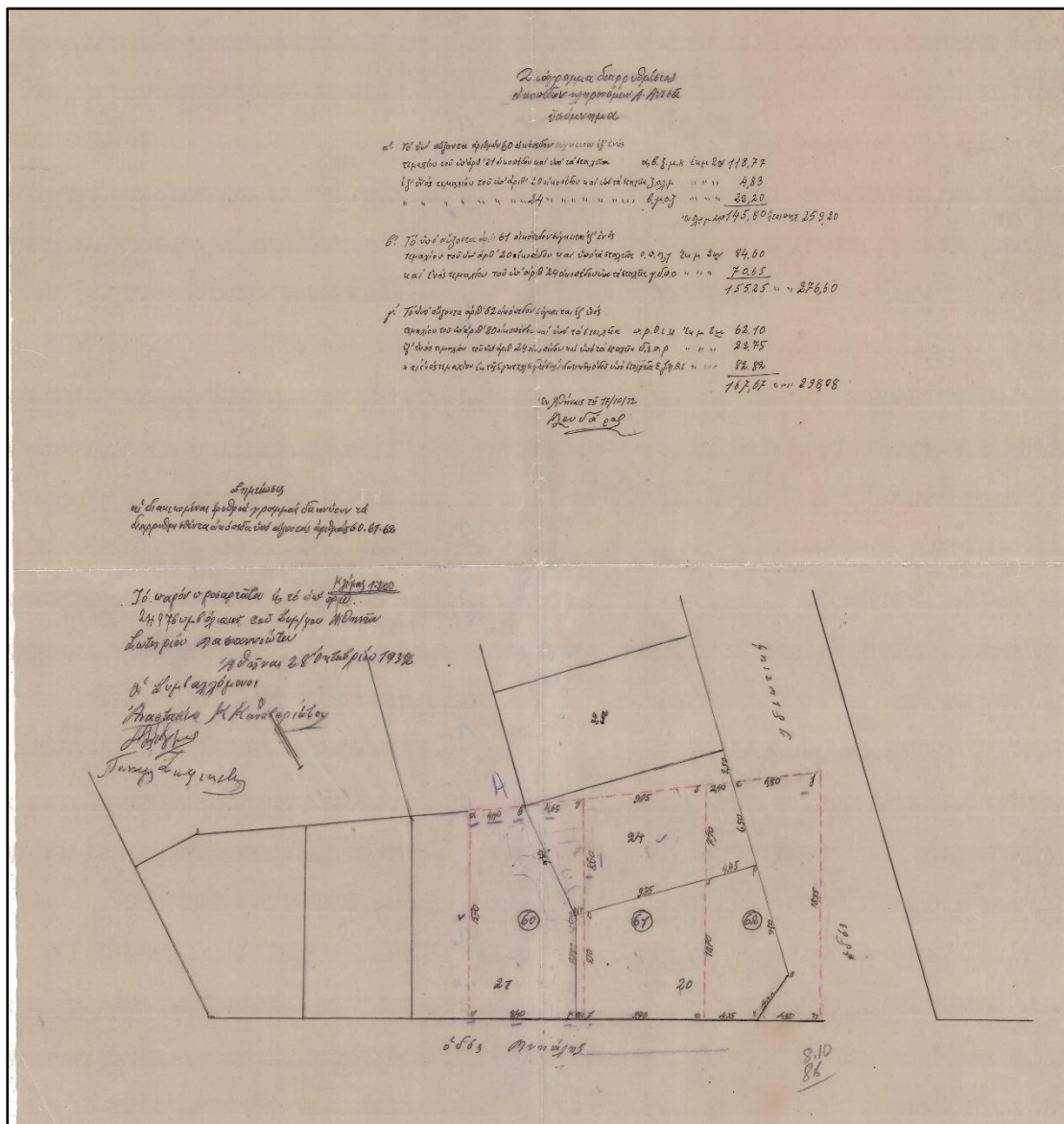
Το νεοκλασικό κτίριο, ακολουθώντας ελαφρά αναχρονιστικούς για την εποχή του ρυθμούς, αναπτύσσεται σε δύο ορόφους γύρω από μια κεντρική αυλή κατά τον άξονα του οικοπέδου. Στις μελέτες για την αποκατάσταση του αρχικά εξασφαλίζεται η στατικότητα του φέροντος οργανισμού και η ενίσχυση του όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο καθώς επίσης η θωράκιση του από εξωτερικούς παράγοντες σύμφωνα με τις επιταγές τις νομοθεσίας. Στη νέα διαρρύθμιση των χώρων του προβλέφθηκαν οι ανάγκες χρήσης όπως αυτές υπαγορεύονται από τον σύγχρονο τρόπο ζωής ενώ αποκαταστάθηκαν προσεκτικά τα στοιχεία που ορίζουν τον χαρακτήρα του κτιρίου. Συνολικά στο κτίριο αυτό συνδυάζονται οι ανάγκες που υπαγορεύονται από τα πρότυπα των νέων κατασκευών, η στατική πληρότητα του οργανισμού αλλά και η διατήρηση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς που φέρει το έργο.

Το νέο κτίριο εκτείνεται σε χώρο δυο οικοπέδων, όμορα με το προαναφερθέν, στα οποία μετά από την ολοκλήρωση της ανασκαφής έχουν βρεθεί πλήθος αρχαιολογικών ευρημάτων όπως ταφικά μνημεία, τμήματα δρόμου και ίχνη άλλων κατασκευών. Λαμβάνοντάς τα υπ' όψιν καθώς επίσης και τον χαρακτήρα της συνοικίας όπως και τις ανάγκες χρήσης της νέας κατασκευής, η εκμετάλλευσή του δηλαδή για δύο χώρους εστίασης όπως επίσης και για χώρους διαμονής βραχυχρόνιας μίσθωσης συντέθηκε το παρόν κτίριο. Αυτό είναι ένα διώροφο οικοδόμημα το οποίο δεν επιβάλλεται με τον όγκο του στο προς αποκατάσταση, αντίθετα ανοίγει έναν μεγάλο ακάλυπτο χώρο σε αυτό με αποτέλεσμα να ενοποιούνται οι υπαίθριοι χώροι. Ταυτόχρονα επαναλαμβάνονται στοιχεία της προαναφερθείσας οικοδομής, όπως οι αποστάσεις και οι αναλογίες των θυρών και των παραθύρων, το χαγιάτι και οι αρχιτεκτονικές λεπτομέρειες στα γείσα των ορόφων. Επιπροσθέτως γίνεται ανασύσταση της πρόσοψης ενός προϋπάρχοντος οικοδομήματος για χάριν της ιστορικής αλήθειας και του αρχιτεκτονικού ενδιαφέροντος που αυτό παρουσιάζει.

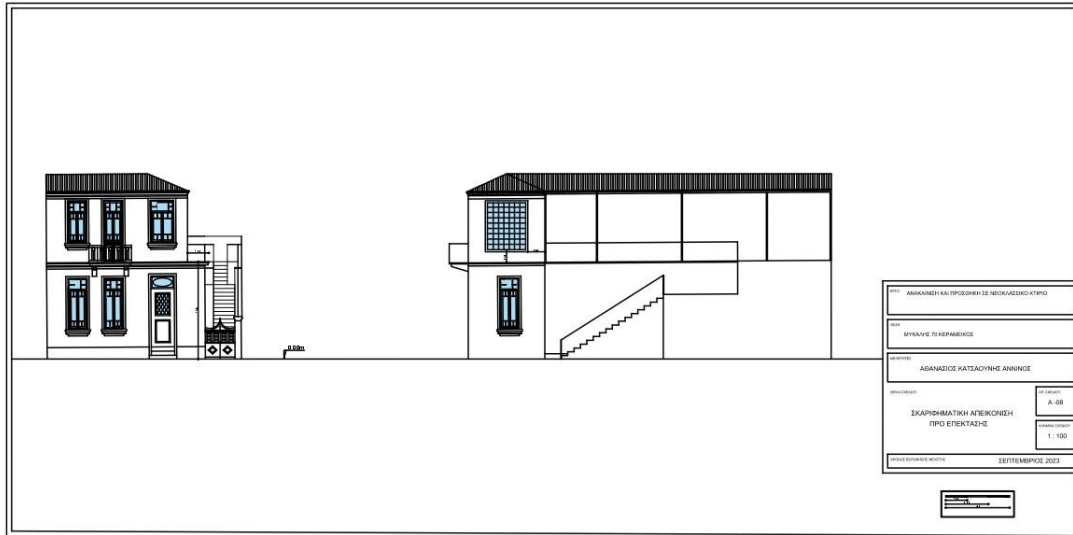
Για την νέα κατασκευή απαιτήθηκε μεγάλη ευαισθησία ως προς την χρήση των αρχιτεκτονικών στοιχείων που προϋπάρχουν και του αρχαιολογικού υποβάθρου χωρίς όμως να γίνουν συμβιβασμοί ως προς την χρήση της.

Στο τέλος αυτής της μελετητικής διαδρομής, καταλήγει κανείς στο συμπέρασμα ότι η αρχιτεκτονική σύνθεση οποιουδήποτε νέου έργου και η παρουσίαση μιας σχεδιαστικής επίλυσης βασίζεται σε ένα σύνολο μεθόδων προσέγγισης της κατασκευής και μορφώνεται από μια ομάδα κανόνων που σχηματίζουν ένα χώρο στον οποίο ο μελετητής μπορεί να αναπτύξει την σκέψη του και να παρουσιάσει τις ιδέες του οι οποίες βασίζονται στον χαρακτήρα, τα βιώματα αλλά και στην εν γένει οπτική του. Κατ' αυτήν την προσέγγιση οι νέες κατασκευές εκτός από την απαραίτητη υπαγωγή τους στους εκάστοτε πολεοδομικούς κανονισμούς και στην εκπλήρωση του στόχου της χρησιμότητας καταφέρνουν να αποτελούν εξέλιξη στην αρχιτεκτονική σκέψη και συμβολή στην αρχιτεκτονική μας κληρονομιά.

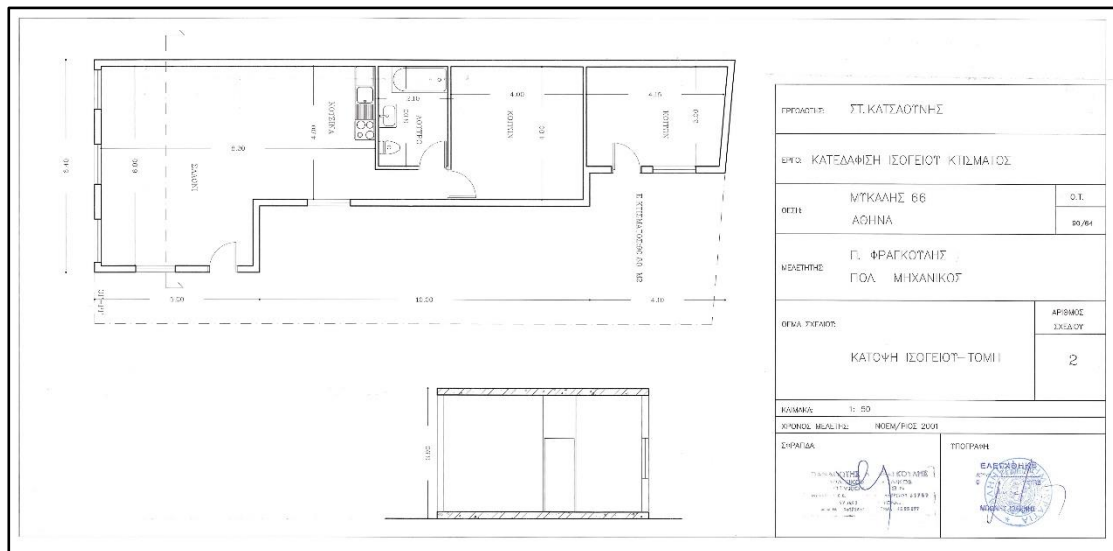
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

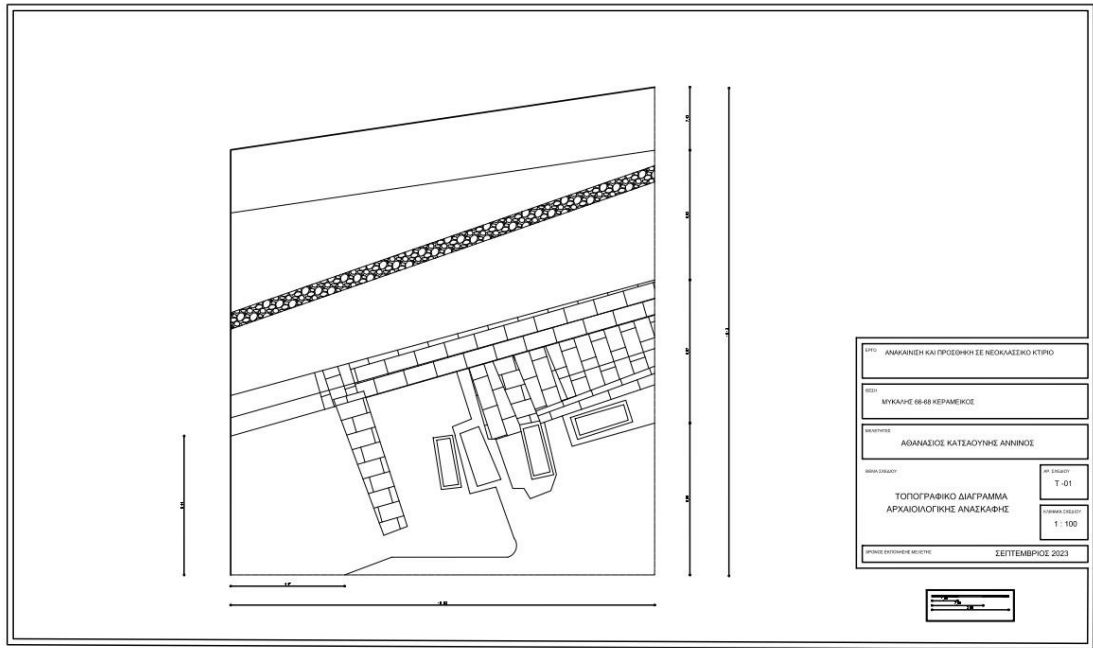
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

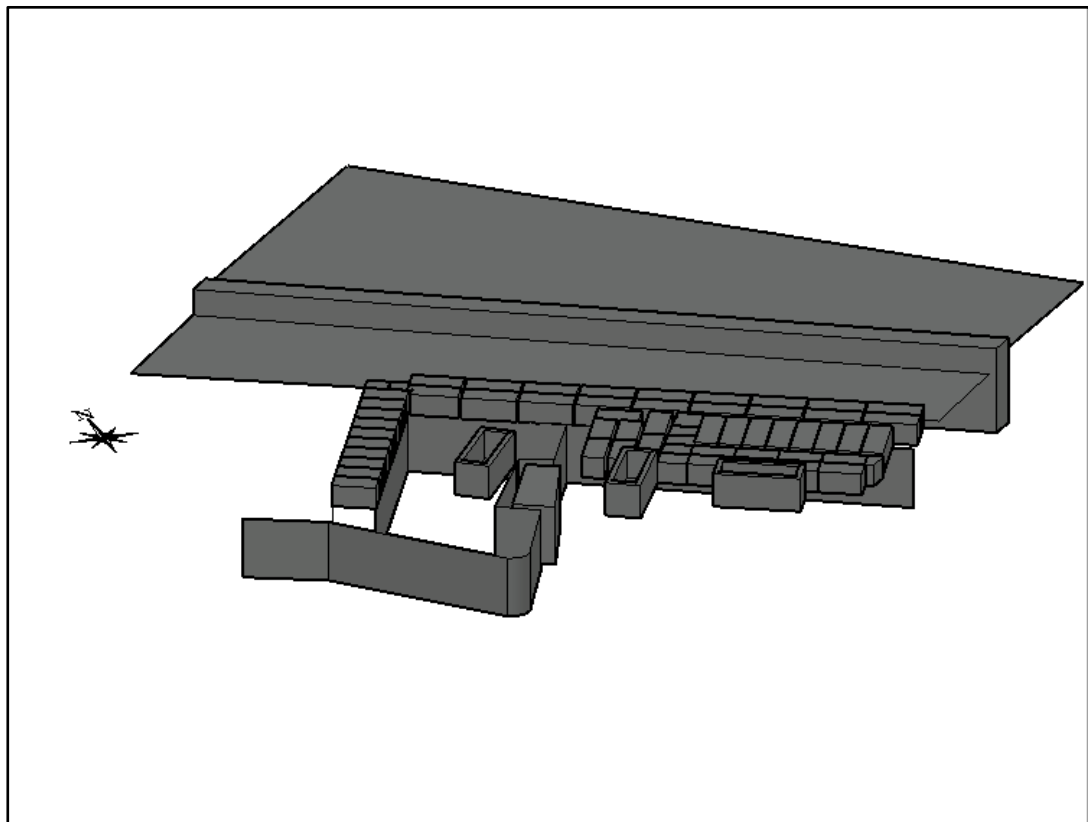
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

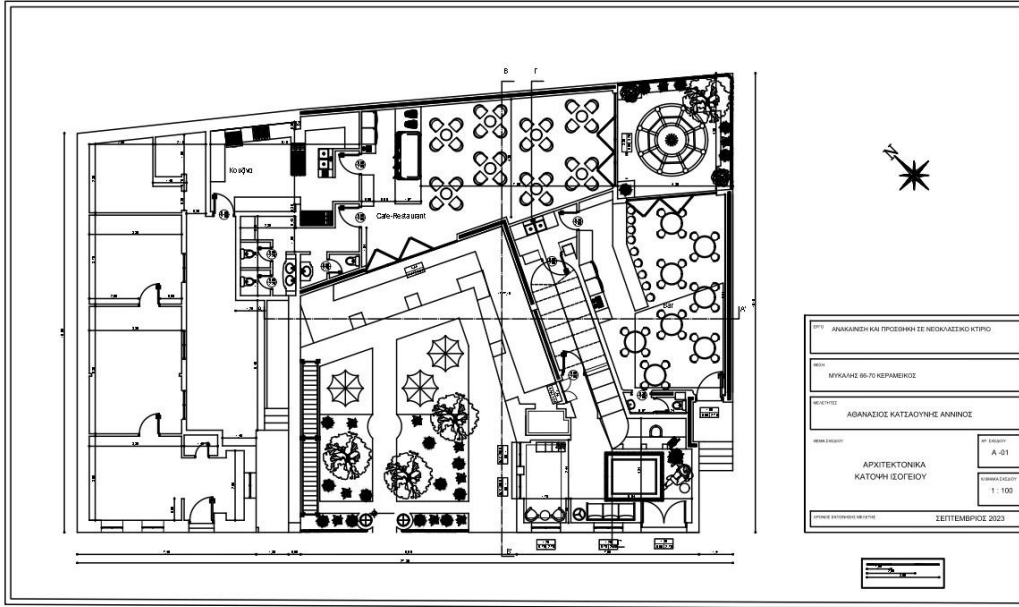
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

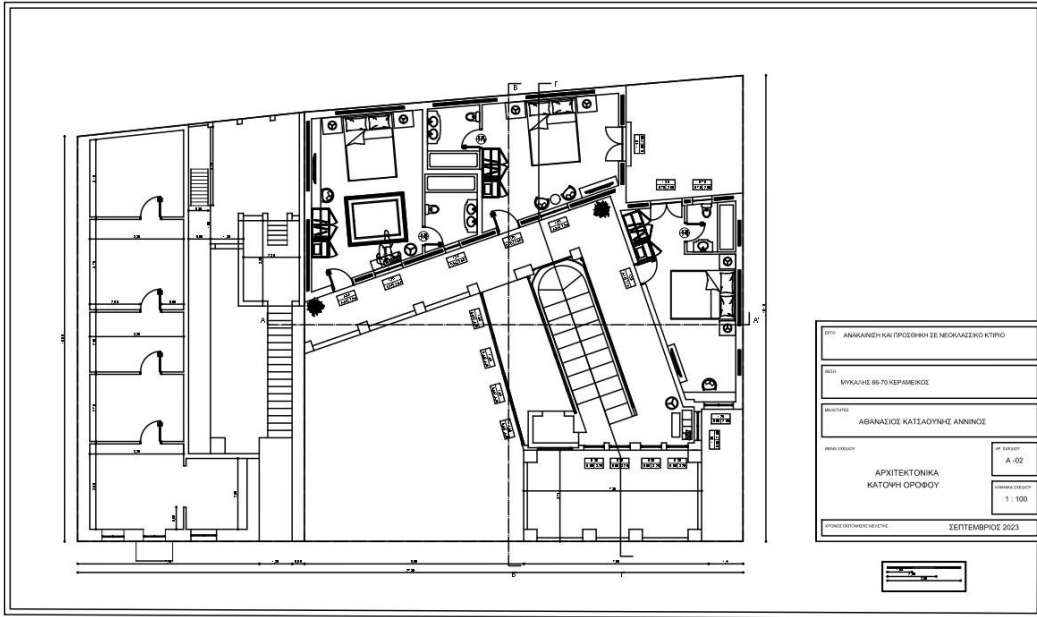
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

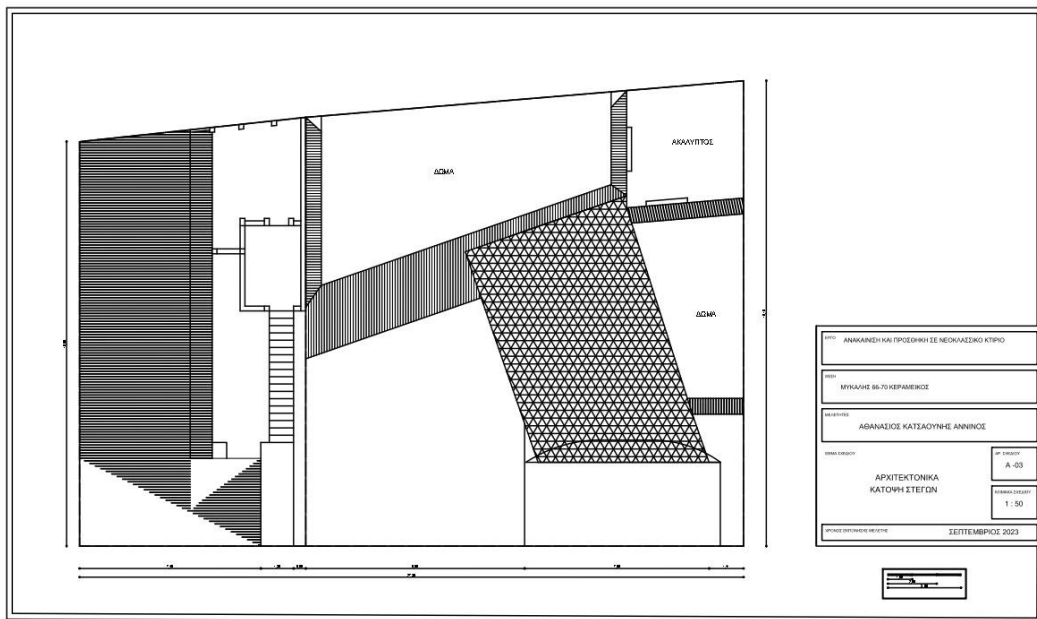
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

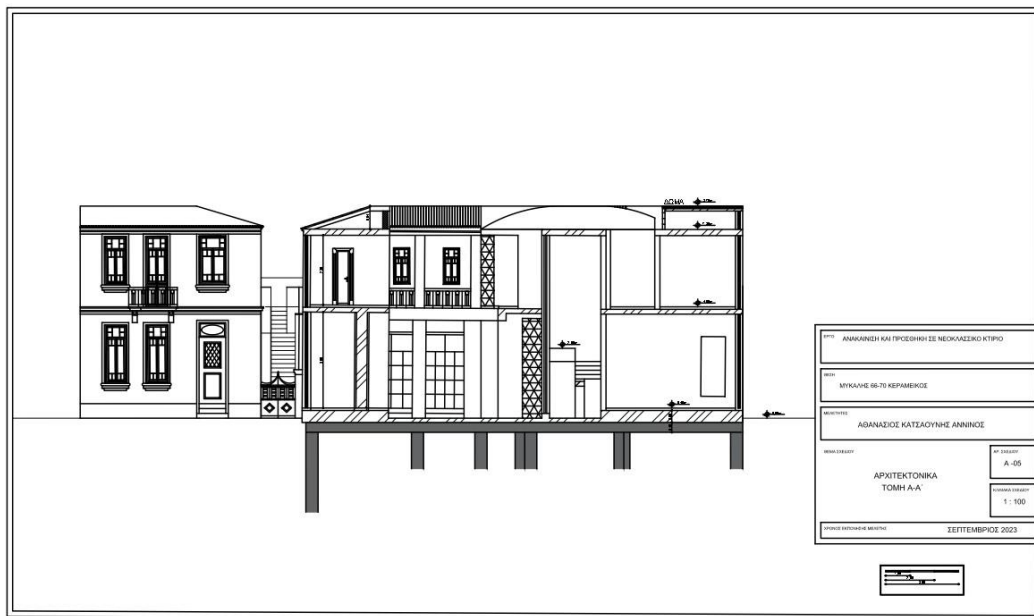
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙ

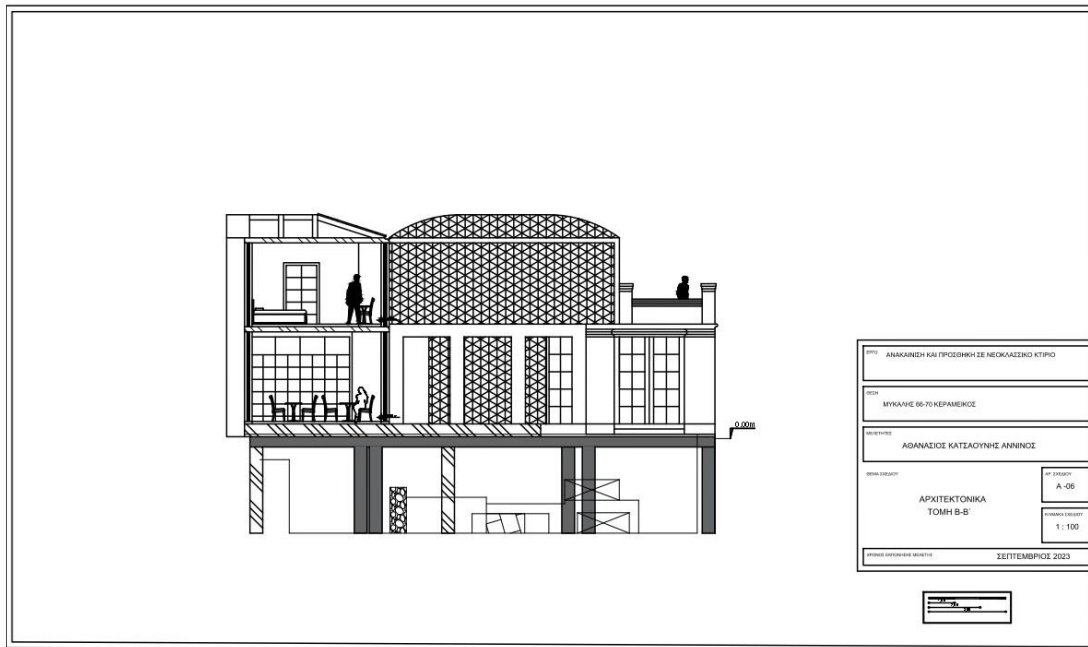
ΚΑΤΩΦΗ ΣΤΕΓΩΝ

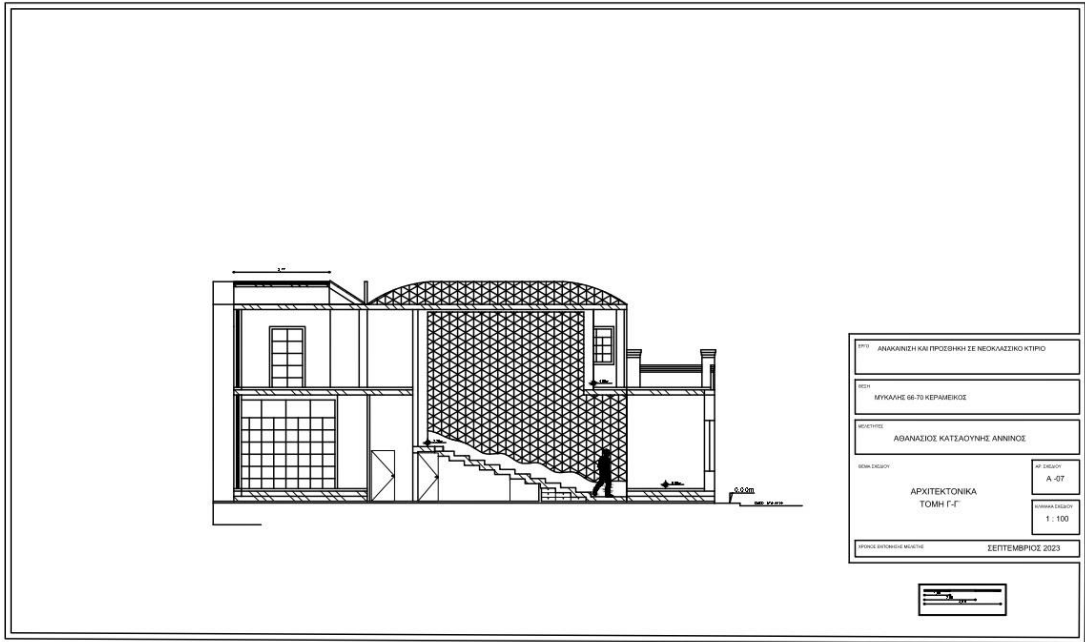
ΠΡΟΣΩΠΗ

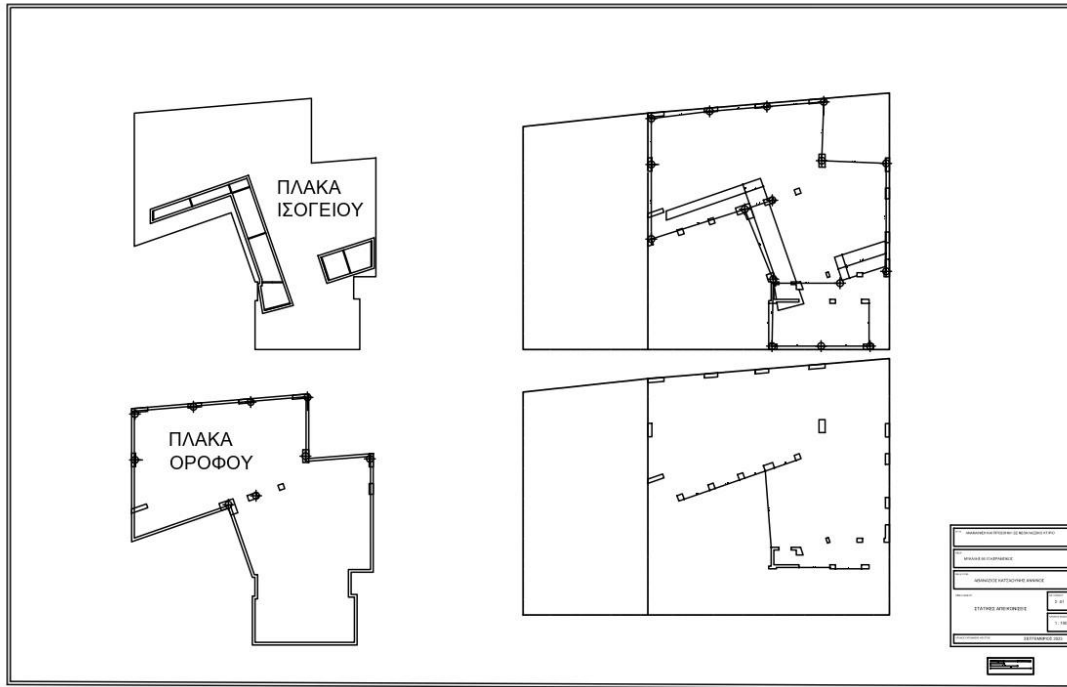
ΤΟΜΗ Α-Α'

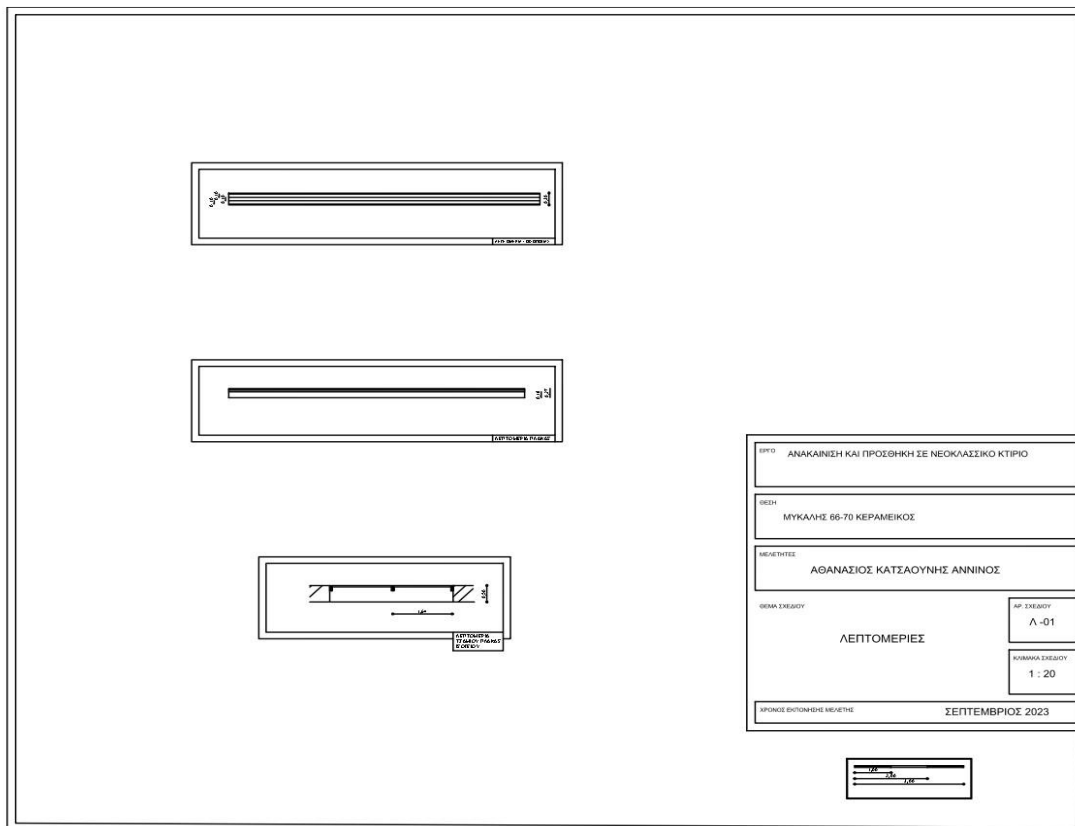
TOMH B-B'

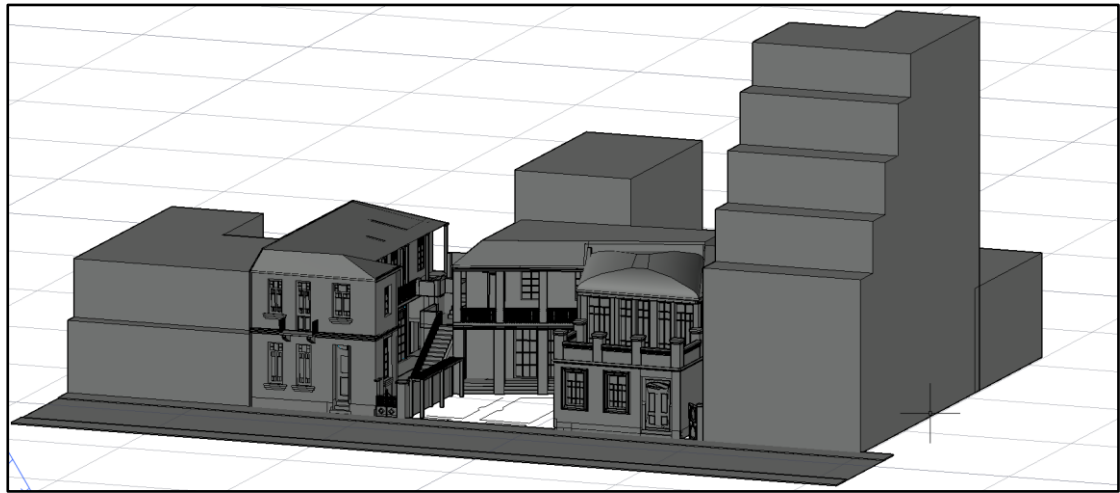
ΤΟΜΗ Γ-Γ'

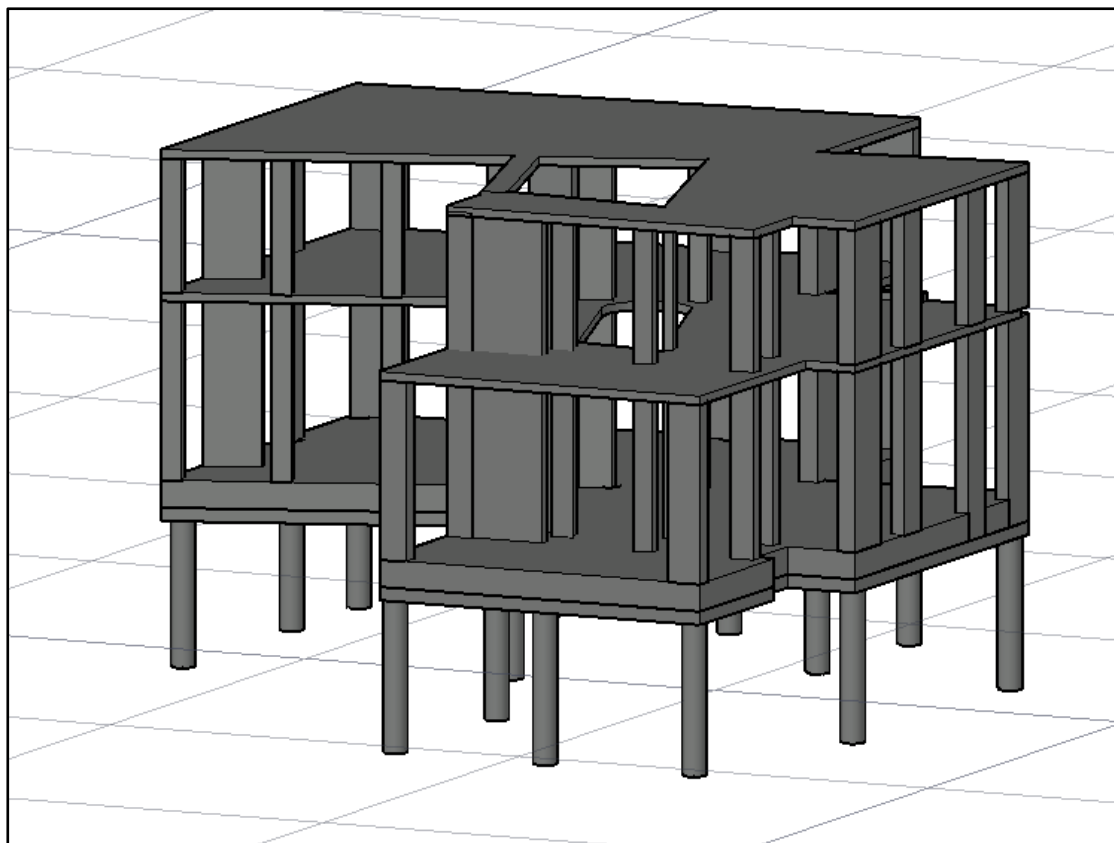
ΚΑΤΟΨΕΙΣ ΠΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΛΩΜΑΤΩΝ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

ΓΕΝΙΚΟ ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΟ

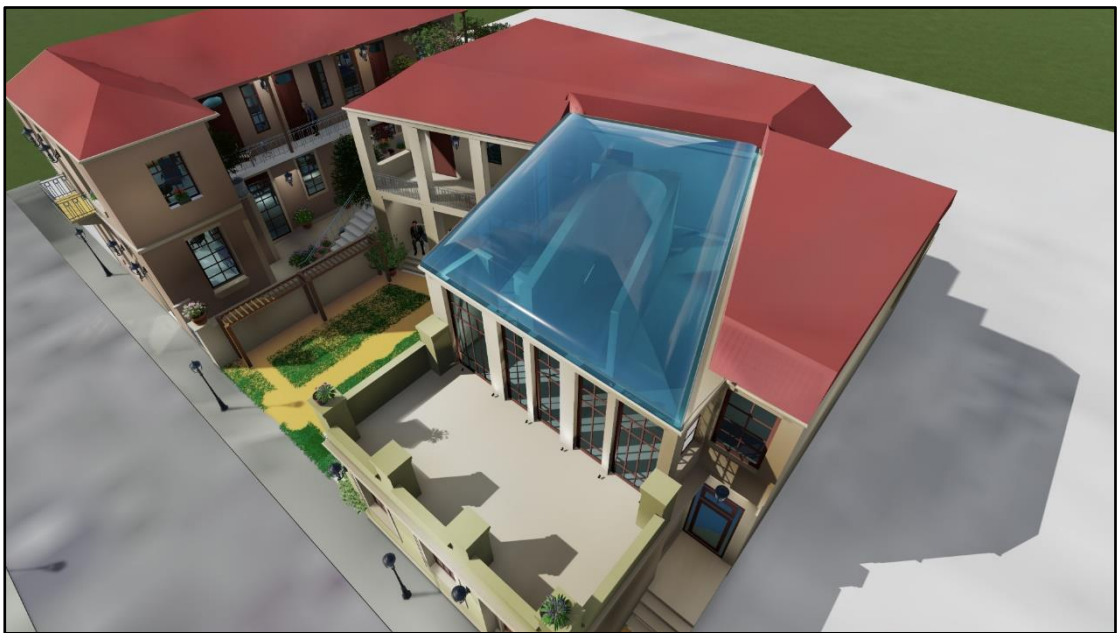
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΟ ΠΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΛΩΜΑΤΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΑΠΟΨΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΑΠΟΨΗ ΝΕΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αθηναϊκή Αρχιτεκτονική
Μάνος Γ. Μπίρης, Εκδοτικός Οίκος Μέλισσα β' έκδοση 2003
- Αι Αθήναι (1830-1966)
Κώστας Η. Μπίρης, Εκδοτικός Οίκος Μέλισσα γ' έκδοση 1996
- Πολεοδομική Εξέλιξις των Αθηνών
Ι. Τραυλού, Εκδόσεις Κάπρον γ' έκδοση 2005
- Ιστορία των Αθηνών
Δημήτριος Καμπούρογλου, Εκδόσεις Παλμός 1995
- Ιστορία των Αθηνών
Δημήτριος Γέροντας, Εκδόσεις Παλμός 1995
- Χρυσούς Αιών
Χάρης Πάτσης, Οργανισμός Εγκυκλοπαιδικών Εκδόσεων
- Ο Πλάτων και η Τέχνη
Μανόλης Ανδρόνικος Εκδόσεις Νεφέλη 1986
- Παγκόσμια Ιστορία «Ελλάς»
Εκδόσεις Γιοβάννη 1969
- Πάπυρος, Larousse, Britanica
Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος 2007
- Σύγχρονος Εγκυκλοπαίδεια Ελευθερουδάκη
Εγκυκλοπαιδικές Εκδόσεις Ν. Νίκα 1962
- Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια
Παύλος Δρανδάκης, Εκδοτικός Οίκος «ο Φοίνιξ» 1956
- Ένας χειμώνας στην Αθήνα του 1857
Α. Proust Εκδόσεις Ειρμός 1990
- Αρχαία Ελληνική Τέχνη
Τζών Μπόρντμαν Εκδόσεις Υποδομή 1980

- Ηλεκτρονική βιβλιογραφία

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B5%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82>

[https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%BE%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B3%CE%B5%CE%AF%CE%BF_\(%CE%91%CE%B8%CE%AE%CE%BD%CE%B1\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%BE%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B3%CE%B5%CE%AF%CE%BF_(%CE%91%CE%B8%CE%AE%CE%BD%CE%B1))

EIKONEΣ

- Εικόνα 1 <https://www.thetoc.gr/politismos/article/dimotiki-pinakothiki-sto-metaksourgeio-ena-kosmima-tis-athinas>
- Εικόνα 2 <https://www.hellenicaworld.com/Greece/Geo/gr/Athina/MegaroVlachoutsi.html>
- Εικόνες 3-16 Προσωπικό αρχείο του συγγραφέα.
- Όλα τα σχέδια, φωτογραφίες και φωτορεαλιστικές αποτυπώσεις του παραρτήματος προέρχονται από το αρχείο του συγγραφέα.